

Gina Mayer

Lószuttogó Suli

A NAGY ÁLOM

2. kötet

Florentine Prechtel illusztrációival

Fordította: Nádori Lídia

SCOLAR **KID**

Tartalom

1. Ruby hibát követ el 7
2. Rico megvadul 16
3. A kék-barna szempár 25
4. Emily 37
5. Aggódó szülők 46
6. A kudarc 55
7. A nyeregben 63
8. Tengerparti beszélgetés 75
9. Sokkterápia 86
10. Sötét kilátások 96
11. Grace 108
12. Merész terv 115
13. Hát ez nem sikerült 125
14. Emily álma 134

A mű eredeti címe: *Pferdeflüsterer Mädchen – Ein grosser Traum*

Szöveg: Gina Mayer
Illusztrációk: Florentine Prechtel

© 2021 Ravensburger Verlag GmbH, Ravensburg, Germany
First published in Germany under the title
Pferdeflüsterer Mädchen – Ein grosser Traum
All rights reserved

Fordította: Nádori Lídia
Hungarian translation © Nádori Lídia, 2023
Hungarian edition © Sclar Kiadó, 2023

Minden jog fenntartva.
A mű egyetlen részlete sem használható fel, nem tárolható és
nem sokszorosítható a kiadó előzetes írásbeli engedélye nélkül.

Amit a lósuttogó lányoknak tudniuk kell 138

Ruby hibát követ el

Már október volt, de még érződött a nyár illata. A meredek tengerpart rideg fehér sziklái fölött friss, tengeri szellő fújdogált.

Ruby mohón szívta be a sós levegőt. Ez volt a legjobb Cornwallban: az ember egész éven át úgy érezhette magát, mintha vakációzna.

Átkerekezett a csobogó patak felett ívelő ősrégi kőhídon, aztán beletaposott a pedálba: innen az Ocean Ranch felé meredeken emelkedett az út.

Alaposan kifulladt, mire odaért a szirt tetején álló épületegyütteshez. A tágas udvart ódon, szürke, meredek nádtetős kőház és néhány faépület vette körül. Mellettük voltak a karámok.

Amikor letámasztotta a biciklijét az udvaron, Patrice Dufresne épp egy új lovat vezetett ki az istállóból:

alacsony, barna szőrű mén volt, fehér folttal a homlokán.

Ruby éppen a legelőre indult volna, de most megállt.

Még csak pár hete kezdett az Ocean Ranchra járni, de már ismerte a lovastanya első számú szabályát: új lovak közelében tilos hirtelen mozdulatokat tenni, vagy zajt csapni.

A legtöbb ide érkező állat ugyanis sokat szenvedett korábbi éveiben. Patrice, aki a barátnőjével, Kellyvel együtt a ranch tulajdonosa volt, zavart viselkedésű, traumatizált lovakat vásárolt, amelyeket előző tulajdonosuk bántalmazott, vagy el akart altatni.

Miután megmentette őket, Patrice dolgozni kezdett velük: beleérző képességgel és rengeteg türelemmel rábírta őket, hogy újra bízzanak az emberekben. Néhány lovat megtartott, a többit

eladta – gondosan ügyelve arra, hogy jó kezekbe kerüljenek.

Az Ocean Ranch Bickerick településhez tartozott. A helyiek már tudták, mi Patrice foglalkozása: *lósuttogó*.

A barna mén, amelyet Patrice most kötőféken vezetett, egyáltalán nem tűnt zavarodottnak. A fejét Patrice karjához dörgölte, mintha régóta ismernék egymást.

– Szia, Ruby! – kiáltott Patrice amikor észrevette a lányt. Hosszú haja ezúttal is kontyba volt kötve. Integtetett Rubynak, hogy menjen oda hozzájuk. – Tudnál segíteni egy kicsit?

Patrice enyhe francia akcentussal beszélt, ugyanis Kanada francia nyelvű részéről érkezett Angliába.

– Persze. – Ruby nyugodt léptekkel közeledett hozzájuk, de érezte, hogy kissé hevesebben ver a szíve. Hatévesen kezdett lovagolni, de csak az Ocean Ranchon döbbsent rá, hogy fogalma sincs róla, hogyan kell velük kommunikálni. Ezért aztán különösen örült, hogy Patrice éppen az ő segítségét kéri.

– Mit csináljak?
– Tartsd egy percre Marlon kötőfékét. Be kell mennem valamiért a házba.

– Rendben. – Ruby odalépett a lóhoz. Marlon még mindig nem mutatta jelét féltékenységnek vagy vadságnak. Szép fekete szemével kíváncsian vizsgálta a lányt.

– Meg lehet téged simogatni? – kérdezte Ruby halkán.

– Persze – felelte Patrice. – Marlon egy plüss-cica.

Rubynak sem kellett kétszer mondani: kézfejét gyöngéden végigfuttatta a ló bársonyos homlokán, másik kezével pedig átvette Patrice-tól a kötőféket. Marlon láthatóan élvezte a becézést, és azonnal odanyomta a fejét Ruby kezéhez.

– Tulajdonképpen miért van itt? – kérdezte a lány csodálkozva. Ha Marlonnak gondjai vannak az emberekkel, akkor azt nagyon jól titkolja.

– Kelly vásárolta. Az ő munkáját fogja segíteni. Viszem a legelőre. – Patrice végigsimított a herélt ló hátán.

– Ja, szóval ő egy terápiás ló. – Ruby már kezdett büszke lenni magára, hogy milyen jól bánik egy zavart lóval, erre tessék...

Kelly, Patrice barátnője lovas terapeuta volt, aki gyerekekre szakosodott. Munkatársai, a terápiás lovak egytől egyig jámborak és jól képzettek voltak. Vagyis Marlon kötőfékét bárki tarthatta, olyan is, aki életében nem látott közelről lovat. Patrice ennek ellenére fürkésző pillantást vetett Rubyra, rutinszerűen ellenőrizte, hogy áll, hogyan fogja a kötőféket, s csak aztán indult a ház felé.

– Mindjárt jövök! – szólt vissza neki.

– Oké – morogta Ruby rosszkedvűen.

Arthur kihasználta, hogy Patrice kinyitotta a lakóház súlyos, régi faajtáját, és kisurrant a szabadba. Az óriás termetű pásztorkutya először pislogott, szoktatta a szemét a napfényhez, s csak utána vette észre Rubyt. Azonnal csóválni kezdte a farkát, és boldogan ügetett a lány felé.

Arthur a hatalmas termetével és busa fejével veszélyesnek tűnhetett, de Marlon cseppet sem

lett tőle ideges. A kis barna ló még kíváncsian meg is szagolgatta a kutya bundáját, amikor Arthur Ruby lábához dörgölözött.

A lány, anélkül hogy elengedte volna a kötőféket, leguggolt, és megsimogatta a kutya bontját. Arthur elégedetten morgott, a földre vetette magát, és a hátára feküdt, hogy Ruby a hasát is megvakargassa.

Ugyanígy viselkedett akkor is, amikor rendőr-kutyává képezték ki. Nem is maradt sokáig azon a helyen, pár hónap után egyszerűen leselejteztek. Nincs az a piti bűnöző, aki egy ilyen óriás plüsskutyától megrémülne.

– Elég legyen – szólt rá szelíden Ruby. – Dolgom van, Marlonra kell vigyáznom. – És megsimogatta a ló sörényét.

Arthur nyafogott egy kicsit, de végül a hasára fordult, majd felállt, megrázta magát, és a pajta árnyékába dőcögött, ahol fél tucatnyi tyúk, meg egy tépett tollú páva csipegette a rovarokat és

a füvet. A madársereglet kellős közepén újra lefeküdt a földre, és elaludt.

Ruby a ház felé sandított. Hol késik Patrice? Nem volt túl sok ideje, négyre otthon kellett lennie, anyukája is akkor jön haza a munkahelyéről. Ötre Nagyiékhoz készültek, akik szintén Bickerrickben laktak.

Ruby tanítás után egyből az Ocean Ranchra ment, hogy legalább pár percre láthassa Fantasyt. Délutánonként általában sétálni vitte a kancát a tengerpartra, vagy a rétekre. Néha már lovagolhatott is rajta, de csak a ranchon, és szigorúan Patrice felügyelete mellett.

Ruby türelmetlenül nézett az órájára. Fél négy, már csak negyedórája maradt.

Ahogy újra felnézett, Cikkakot pillantotta meg. A háromlábú macska előbukant a pajta mögül, és végigsántikált az udvaron. Akárcsak a tyúkok vagy a páva, ő is azok közé az állatok közé tartozott, amelyeket Patrice és Kelly a halál torkából mentettek ki.

Újabb pillantás az órára. 15 óra 31. Ruby és Fantasy közös ideje úgy olvadt, mint jég a napon.

– A karámba én is ki tudlak vinni – mondta Ruby Marlonnak, mire a barna herélt mély, gurgulázó hangot adott, mintha egyetértését fejezné ki.

Ruby ismét a házra pillantott, Patrice még mindig nem mutatkozott. Fogta magát, és elindult. Marlon készségesen poroszkált mellette. A lány már akkor elkedvetlenedett, amikor Patrice bement a házba, és ez a rossz érzés azóta is nőtt benne.

Mielőtt édesanyjával Cornwallba költöztek, Berlinben éltek. Lovagolni is ott tanult. Naponta járt a lovardába, díjugratást, díjlovaglást tanult. Az edzője nagy tehetségnek tartotta. Többször is mondta neki, hogy ő a legjobb tanítványa. Rubynak novemberben lett volna az első versenye. De szeptemberben elköltöztek.

Itt, az Ocean Ranchon annyi jutott neki, hogy hetente egyszer, kezdőkkel egy csoportban, körbeügethette a round-pent, ahogy errefelé nevezték a kör alakú pályát. Először kötőféken vezették a lovakat, csak azután szállhattak nyeregbe. A laza

ügetés volt a legnagyobb sebesség, amit élvezhettek. Pedig Ruby mindennél jobban vágyott arra, hogy Fantasy hátán vágtazhasson a tengerparton, és végre akadályokat ugrathasson át.

Ettől azonban egyelőre fényévekre volt, Patrice viselkedéséből legalábbis erre következtetett. A férfi még annyit sem bízott rá, hogy egy terápiás lovat elvezessen a többi ló közé!

Az istálló mellett elhaladva a karám felé tartottak. Fantasy és a többi kanca a nagyobbik karámban legelészett, a ménék és a heréltek a szomszédos karámban voltak elhelyezve. Itt, a kisebbik területen, ahová Ruby is tartott Marlonnal, mindig csak néhány állat tartózkodott, hogy az újonnan érkezetteknek könnyebben menjen a beilleszkedés.

A lány bal kézzel fölemelte a reteszt, majd kinyitotta a kaput, és bevezette Marlont. Azután lezárta a kaput, sarkon fordult, és csak ekkor vette észre, hogy hatalmas hibát követett el.

Köszönjük, hogy a Scholar Kiadó könyvét választotta.
Iratkozzon fel hírlevelünkre a www.scolar.hu honlapon,
vagy keressen minket a facebook.com/scolarklub oldalon.

Scolar Kiadó, 2023
1016 Budapest, Piroska utca 13.
Tel.: (06 1) 466 7648
scolar@scolar.hu; www.scolar.hu

Felelős kiadó: Érsek Nándor
Felelős szerkesztő: Kozma András
Tördelés: Kósa Csilla

ISBN 978-963-509-684-8

Készült a Gyomai Kner Nyomda Zrt.-ben 2023-ban.
A Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja.
Felelős vezető: Csöndes Zoltán vezérigazgató
www.gyomaikner.hu